

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1996 Nr. 191

A. TITEL

*Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, met Bijlage;
Brussel, 29 november 1969*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag, met Bijlage, is geplaatst in *Trb.* 1970, 196. Zie ook *Trb.* 1971, 77.

De tekst van het Verdrag is gewijzigd bij de in rubriek J hieronder genoemde Protocollen van 19 november 1976 en 27 november 1992.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1970, 196 en *Trb.* 1971, 77.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1975, 121.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1975, 121¹⁾, *Trb.* 1980, 100 en *Trb.* 1982, 132.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel XIV, eerste lid, juncto artikel XIII, tweede lid, letter b, van het Verdrag een akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Internationale Maritieme Organisatie:

Guatemala ²⁾	20 oktober 1982
Australië ³⁾	7 november 1983
Kameroen	14 mei 1984

Zwitserland	15 december 1987
Ierland	19 november 1992

¹⁾ Op 3 oktober 1990 is de Duitse Democratische Republiek toetreden tot de Bondsrepubliek Duitsland.

²⁾ Onder de volgende verklaring:

“It is declared that relations that may arise with Belize by virtue of this accession can in no sense be interpreted as recognition by the State of Guatemala of the independence and sovereignty unilaterally decreed by Belize.” (*IMO-vertaling*)

³⁾ Onder de volgende verklaringen:

“Australia has taken note of the reservation made by the Union of the Soviet Socialist Republics on its accession on 24 June 1975 to the Convention, concerning Article XI(2) of the Convention. Australia wishes to advise that it is unable to accept the reservation. Australia considers that international law does not grant a State the right to immunity from the jurisdiction of the courts of another State in proceedings concerning civil liability in respect of a State-owned ship used for commercial purposes. It is also Australia’s understanding that the above-mentioned reservation is not intended to have the effect that the Union of Soviet Socialist Republics may claim judicial immunity of a foreign State with respect to ships owned by it, used for commercial purposes and operated by a company which in the Union of Soviet Socialist Republics is registered as the ship’s operator, when actions for compensation are brought against the company in accordance with the provisions of the Convention. Australia also declares that, while being unable to accept the Soviet reservation, it does not regard that fact as precluding the entry into force of the Convention as between the Union of Soviet Socialist Republics and Australia.

Australia has taken note of the declaration made by the German Democratic Republic on its accession on 13 March 1978 to the Convention, concerning Article XI(2) of the Convention. Australia wishes to declare that it cannot accept the German Democratic Republic’s position on sovereign immunity. Australia considers that international law does not grant a State the right to immunity from the jurisdiction of the courts of another State in proceedings concerning civil liability in respect of a State-owned ship used for commercial purposes. Australia also declares that, while being unable to accept the declaration by the German Democratic Republic, it does not regard that fact as precluding the entry into force of the Convention as between the German Democratic Republic and Australia.”

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1975, 121¹⁾, *Trb.* 1980, 100 en *Trb.* 1982, 132.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel XIV, eerste lid, juncto artikel XIII, tweede lid, letter c, van het Verdrag een akte van toetreding nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Internationale Maritieme Organisatie:

Gabon	21 januari 1982
Vanuatu	2 februari 1983
Sri Lanka	12 april 1983
de Verenigde Arabische Emiraten	15 december 1983
Oman	24 januari 1985
Benin	1 november 1985

Peru ²⁾	24 februari 1987
India	1 mei 1987
de Seychellen	12 april 1988
Qatar	2 juni 1988
Canada	24 januari 1989
Egypte	3 februari 1989
Saint Vincent en de Grenadines	19 april 1989
Cyprus	19 juni 1989
Djibouti	1 maart 1990
Colombia	26 maart 1990
Luxemburg	14 februari 1991
Belize	2 april 1991
Malta	27 september 1991
Gambia	1 november 1991
Venezuela	21 januari 1992
Letland	10 juli 1992
Brunei	29 september 1992
Estland	1 december 1992
Kenya	15 december 1992
Saudi-Arabië ³⁾	15 april 1993
Sierra Leone	13 augustus 1993
de Marshalleilanden	24 januari 1994
Kazachstan	7 maart 1994
Albanië	6 april 1994
Georgië	19 april 1994
Barbados	6 mei 1994
Mexico	13 mei 1994
Saint Kitts en Nevis ⁴⁾	14 september 1994
Cambodja	28 november 1994
Maleisië	6 januari 1995
Mauritius	6 april 1995
Mauretanië	17 november 1995
Tonga	1 februari 1996
Equatoriaal-Guinea	24 april 1996
Bahrein	3 mei 1996

¹⁾ De toetreding van de Sovjet-Unie tot het Verdrag is vanaf 26 december 1991 voortgezet door de Russische Federatie.

²⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“With respect to article II, because it considers that the said Convention will be understood as applicable to pollution damage caused in the sea area under the sovereignty and jurisdiction of the Peruvian State, up to the limit of 200 nautical miles, measured from the base lines of the Peruvian coast.” (*IMO-vertaling*)

Op 4 november 1987 heeft de Regering van de *Sovjet-Unie* de volgende mededeling gedaan met betrekking tot bovengenoemd voorbehoud:

“In connection with the reservation made by the Government of the Republic of Peru when depositing the instrument of accession to the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969, on 24 February 1987 (...),

Soviet Side has the honour to confirm its position in accordance with which a coastal State has no right to claim an extension of its sovereignty to sea areas beyond the outer limit of its territorial waters the maximum breadth of which in accordance with international law cannot exceed 12 nautical miles.” (*IMO-vertaling*)

³⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“However, this accession does not in any way mean or entail the recognition of Israel, and does not lead to entering into any dealings with Israel; which may be arranged by the above mentioned Convention and the said Protocol.” (*IMO-vertaling*)

⁴⁾ Onder de volgende verklaring:

“The Government of Saint Kitts and Nevis considers that international law does not authorize States to claim judicial immunity in respect of vessels belonging to them and used by them for commercial purposes.”

Verklaring van voortgezette gebondenheid

De volgende Staten hebben verklaard zich gebonden te achten aan de bepalingen van het Verdrag:

Kroatië	27 juli 1992
Slovenië	12 november 1992

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1975, 121.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1980, 100.

De Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland heeft op 8 mei 1984 het Verdrag toepasselijk verklaard op Anguilla vanaf 1 september 1984.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1970, 196, *Trb.* 1971, 77, *Trb.* 1975, 121, *Trb.* 1980, 100 en *Trb.* 1982, 132.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1994, 277.

Voor het op 25 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationale Gerechtshof zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 114.

Voor het op 6 maart 1948 te Genève tot stand gekomen Verdrag nopens de Internationale Maritieme Organisatie (tot mei 1982 geheten: de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1994, 44.

Voor het op 26 oktober 1956 te New York tot stand gekomen Statuut van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1990, 51.

Voor het op 18 december 1971 te Brussel tot stand gekomen Internationaal Verdrag betreffende de instelling van een Internationaal Fonds voor vergoeding van schade door verontreiniging door olie zie ook *Trb.* 1996, 195.

Voor het op 2 november 1973 te Londen tot stand gekomen Protocol inzake het optreden in volle zee in gevallen van verontreiniging door andere stoffen dan olie zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1992, 190.

Voor het op 19 november 1976 te Londen tot stand gekomen Protocol bij het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie zie ook *Trb.* 1996, 192.

Van het op 25 mei 1984 te Londen tot stand gekomen Protocol houdende wijziging van het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie zijn de Engelse en de Franse tekst geplaatst in *Trb.* 1986, 13 en is de vertaling geplaatst in *Trb.* 1986, 40; zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1996, 193.

Van het op 27 november 1992 te Londen tot stand gekomen Protocol tot wijziging van het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie zijn de Engelse en de Franse tekst alsmede de vertaling geplaatst in *Trb.* 1994, 229; zie ook *Trb.* 1996, 194.

Uitgegeven de tweeëntwintigste juli 1996.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. A. F. M. O. VAN MIERLO